

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

สำหรับเห็ดฟางที่ใช้มีสองสายพันธุ์คือพันธุ์ V1 และ V6 ซึ่งเป็นพันธุ์เห็ดฟางของกรมวิชาการเกษตร โดยพันธุ์ V1 มีลักษณะคลอกใหญ่สีเทา ให้ผลผลิตค่อนข้างมาก แต่ต้องดูแลอย่างดี ไม่ต้องการอุณหภูมิต่ำเดือนกันยายน พันธุ์ V6 จะให้ผลผลิตสูงแต่ขนาดคลอกจะเล็กกว่าพันธุ์ V1 ดูดีกว่าพันธุ์ V1 ให้ผลผลิตค่อนข้างดี ทนต่อโรคได้ดี

การทดลองที่ 1 การเจริญของเส้นใยที่เลี้ยงในระยะเวลาต่างๆ กัน

ศึกษานำเสนอวิธีการเจริญของเส้นใยของเห็ดฟางพันธุ์น้ำครัวในเวลาต่างๆ กัน โดยใช้เวลาการเจริญต่างๆ กัน โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ มี 4 กรรมวิธี คือ เลี้ยงเส้นใยที่ระยะเวลา 8, 14, 20 และ 26 วัน มี 6 บล็อก ซึ่งแต่ละบล็อกจะแตกต่างกันที่การเตรียมอาหารเหลว โดยเลี้ยงเส้นใยในอาหารเหลวที่อุณหภูมิห้องประมาณ 27 ± 2 องศาเซลเซียส เมื่อครบตามระยะเวลาที่กำหนด นำเส้นใยเห็ดมากรอง แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วจึงนำໄไปซึ่งนานาชนิดของเส้นใย

อุปกรณ์

1. เส้นใยเห็ดฟางพันธุ์ V1 ที่เลี้ยงในอาหารเหลว
2. ขวดแก้วกลม
3. เครื่อง量แก้วต่างๆ เช่น หลอดทดลอง งานเลี้ยงเชือ บิกเกอร์ ฯลฯ
4. กระดาษกรอง whatman No.5
5. เครื่องซั่งทวนนิยม 4 ตัวแทน
6. ตู้อบ
7. หนอนนิ่งความตัน
8. ตู้ต่อเชือ
9. ตะเกียงและถุงหุ้ม
10. แอลกอฮอล์乙醇 (Ethyl alcohol)
11. แอลกอฮอล์ methyl ไฟ (Methyl alcohol)
12. เข็มเขี้ย
13. นันดร์
14. น้ำตาลกําโภคและผงรุ้ง

วิธีการ

1.1 การเตรียมเส้นไยเห็ดเพื่อเลี้ยงบนอาหารวุ้น

1. การเตรียมอาหารวุ้น

อาหารวุ้นเตรียมได้จาก

มันฝรั่งปอกเปลือกหั่นเป็นรูปสี่เหลี่ยม	200 กรัม
กลูโคส	20 กรัม
ผงวุ้นทำข้น	13 กรัม
น้ำ	1 ลิตร

โดยนำมันฝรั่งมาปอกเปลือก หั่นให้เป็นชิ้นสี่เหลี่ยมเล็กๆ ขนาดประมาณ $1\times1\times1$ ลูกบาศก์ เซนติเมตร ต้มจนมันฝรั่งสุก กรองเอาแต่น้ำ นำไปต้มอีกครั้งหนึ่งพร้อมกับเติมกลูโคสและผงวุ้นลงไป ต้มจนกระทั่งผงวุ้นละลาย แล้วเทลงในจานเลี้ยงเชือ (petri dish) ประมาณจานละ 10 มิลลิลิตร หลังจากนั้นนำไปปั่นในหม้อนึ่งความดันที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 30 นาที เมื่อครบกำหนดเวลา roxen ความดันลดลงถึงศูนย์ แล้วจึงปิดหม้อนึ่งความดัน นำจานเลี้ยงเชือ ออกมานำเสนอ ก็ไว้ไว้ให้เย็น

2. การเลี้ยงเส้นไยเห็ดบนอาหารวุ้น

นำเส้นไยเหดพันธุ์ V1 ที่ได้จากการวิชาการเกษตร มาเลี้ยงบนอาหารวุ้น โดยใช้เข็มเขี่ยตอนไฟให้ร้อน ทิ้งไว้สักครู่จนเย็นจึงตัดเส้นไยเห็ดจากอาหารวุ้นเป็นชิ้นเล็กๆ วางตรงกลางจานเลี้ยงเชือ ที่บรรจุอาหารวุ้นอยู่ โดยทั้งหมดนี้ทำในสภาพปลอดเชื้อ เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้องจนเชือเดินเต็มงาน ใช้เวลาประมาณ 7 วัน แล้วจึงนำไปเลี้ยงในอาหารเหลว

1.2 การเลี้ยงเส้นไยเห็ดในอาหารเหลว

ตัดเส้นไยเห็ดให้มีขนาดเท่าๆ กัน โดยใช้บล็อกวงกลมที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 เซนติเมตร คลองไปบนอาหารวุ้น แล้วใช้เข็มเขี่ยเอาชิ้นส่วนนั้นไปเลี้ยงในอาหารเหลวที่บรรจุอยู่ในขวดแก้วกลม โดยแต่ละขวดบรรจุอาหารเหลว 100 มิลลิลิตร (ภาชนะ) ซึ่งอาหารเหลวเตรียมจาก

มันฝรั่งปอกเปลือกหั่นเป็นรูปสี่เหลี่ยม	200 กรัม
กลูโคส	20 กรัม
น้ำ	1 ลิตร

นำเส้นไยเห็ดที่เลี้ยงในอาหารเหลวไปวางไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 8, 14, 20 และ 26 วัน

1.3 การกรอง อบ และชั่งเส้นไยเห็ด

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาในแต่ละ treatment นำเส้นไยเห็ดมากรองโดยใช้กระดาษกรอง whatman No. 5 นำไปไว้ในตู้อบที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง และวัดชั่งหนักแน่นกแห้งของเส้นไยเห็ด

การบันทึกข้อมูล

น้ำหนักแห้งของเส้นไย(กรัม)

ภาพ 1 การเลี้ยงเส้นไยเห็ดในอาหารเหลว

การทดลองที่ 2 การเจริญของเส้นไยและการให้ผลผลิตเมื่อ sub culture จำนวนครั้งต่างๆ กัน ศึกษาการเจริญของเส้นไยเห็ดฟางเมื่อ sub culture จำนวนครั้งต่างๆ กันที่จะส่งผลต่อผลผลิตของเห็ดฟาง โดยนำเส้นไยพันธุ์ V1 มาขยายพันธุ์หลายครั้งต่อเนื่องกัน วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ มี 4 กรรมวิธี คือ sub culture ครั้งที่ 0, 4, 8 และ 12 มี 6 บล็อก แต่ละบล็อกแตกต่างกันที่การเตรียมอาหารเหลว นำไปเลี้ยงในอาหารเหลวเป็นเวลา 20 วัน ที่อุณหภูมิ 27 ± 2 องศาเซลเซียส เมื่อครบกำหนด นำเส้นไยเห็ดมากรอง อบ และชั่งน้ำหนัก เพื่อดียกับการทดลองที่ 1 และวัดน้ำเพาะให้เกิดออกเห็ด โดยใช้วิธีการเพาะแบบกองสูง (มีวิธีการเพาะในหน้า 16) พร้อมกับหาความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักแห้งของเส้นไยและผลผลิตของเห็ดฟางที่ sub culture ครั้งต่างๆ กัน

อุปกรณ์

1. เหนือนการทดลองที่ 1
2. หัวเชือกเพ็คฟางพันธุ์ V1
3. เมล็ดข้าวฟ่าง
4. หม้อนึ่งถูกทุ่ง
5. ถุงพลาสติกขนาด 6×9 นิ้ว
6. จี๊ดไวย
7. แปลงผักถั่วเขียว
8. ฟางข้าว
9. เครื่องตัดฟาง
10. แป้งข้าวเจ้า
11. พื้นพลาสติกลุมแปลง

วิธีการ

2.1 การเตรียมเส้นไข่เห็ด

1. การตัดเนื้อเยื่อจากคอกเห็ดเลี้ยงบนอาหารร่วน

นำคอกเห็ดพันธุ์ V1 มาตัดเนื้อเยื่อ โดยใช้แอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ 70% เช็ดให้แห้งคอกเห็ด ใช้มีดผ่าตัดเบอร์ 11 แบ่งคอกเห็ดออกเป็นสองส่วนตามยาว กรีดเนื้อเยื่อคอกเห็ดที่อยู่ภายใต้เปลือกเส้นสีเหลืองเด็กๆ แล้วใช้เข็มเขี่ยกเนื้อเยื่อนั้นมาใส่ในหลอดทดลองที่มีอาหารร่วนอยู่ รอประมาณ 7 วัน เส้นไข่จะเจริญเติบโต เรียกว่าเส้นไข่นิ่ว sub culture ครั้งที่ 0 (S0)

2. การต่อเส้นไข่เห็ดจากอาหารร่วนเลี้ยงบนอาหารร่วน

เมื่อเส้นไข่ S0 เจริญเติบโตแล้ว ใช้เข็มเขี่ยสอดเข้าไปในหลอดอาหารร่วนที่มีเส้นไข่เห็ดเจริญอยู่ และใช้เข็มเขี่ยตัดอาหารร่วนที่มีเส้นไข่เห็ดให้เป็นชิ้นสีเหลืองขนาด 1×1 ตารางเซนติเมตร แล้วใช้ปลายเข็มจิกชิ้นส่วนนี้ขึ้นมาใส่ในหลอดอาหารร่วนใหม่ รอประมาณ 7 วัน เส้นไข่จะเจริญเติบโต ทำซ้ำนี้ไปเรื่อยๆ จนถึง sub culture ครั้งที่ 12 (S12)

2.2 การเลี้ยงเส้นไข่เห็ดบนอาหารร่วน

นำเส้นไข่เห็ดที่ผ่านการ sub culture ครั้งที่ 0, 4, 8 และ 12 มาเลี้ยงบนอาหารร่วน ซึ่งวิธีการทำเหมือนการทดลองที่ 1 ขั้นตอนที่ 1.1 เชือกเห็ดที่ได้แต่ละงานใช้เป็น inoculum ของขั้นตอนที่ 2.3

2.3 การเลี้ยงเส้นไข่เห็ดในอาหารเหลว

เหมือนขั้นตอนที่ 1.2 โดยเลี้ยงเส้นไข่ในอาหารเหลวที่ระยะเวลา 20 วัน

2.4 การกรอง อน และซึ่งเส้นใยหेच

เหมือนขั้นตอนที่ 1.3

2.5 การเลี้ยงเชือหेचบนแมล็ดข้าวฟ้าง

1. การเตรียมแมล็ดข้าวฟ้าง

นำแมล็ดข้าวฟ้างมาทำความสะอาดโดยการล้างหลายๆ ครั้ง แห้งน้ำทิ้งไว้ 12-18 ชั่วโมงเพื่อให้มีแมล็ดข้าวฟ้างนิ่น และต้มสุกให้ง่าย หลังจากนั้นนำไปต้มจนสุกพอคิเมื่อใช้มือบีบจะรู้สึกว่าแมล็ดข้าวฟ้างนิ่น นำมาเทลงบนตะแกรงพร้อมกับผสมปูดีอย่างต่อเนื่องไปเล็กน้อยเพื่อไม่ให้มีแมล็ดข้าวฟ้างติดกันเกินไป แล้วบรรจุลงในขวดแก้วกลมปะรำมาลครึ่งขวด นำไปป็นงด้วยหม้อนั่งความดันที่ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิวตันเวลา 30 นาที

2. การเขี่ยเชือหेचลงในขวดแมล็ดข้าวฟ้าง

ใช้เข็มเขี่ยสอดเข้าไปในหลอดอาหารรุ้นที่มีเส้นใยหेचเรียบอยู่ และใช้เข็มเขี่ยตัดอาหารรุ้นที่มีเส้นใยหेचให้เป็นชิ้นสี่เหลี่ยมขนาด 1×1 ตารางเซนติเมตร แล้วใช้ปลายเข็มจิกชิ้นส่วนนี้ขึ้นมาใส่ในขวดแมล็ดข้าวฟ้าง โดยวางไว้ตรงกลางขวดเพื่อไม่ให้ชิ้นส่วนแห้งจนเกินไป นำไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง ประมาณ 10 วันเส้นใยจะเริ่ยบเต็มขวด

2.6 การผลิตก้อนเชือหेचฟ้าง

1. การเตรียมก้อนเชือหेचฟ้าง

นำเข็มผ่า 5 ส่วนโดยปริมาตร และเปลือกถั่วเขียว 1 ส่วนโดยปริมาตร มาแซ่นน้ำจันอีมตัวผสมให้เข้ากัน ผึงให้แห้งพอมาตรฐาน บรรจุใส่ถุงพลาสติกหนาห้องขนาด 6×9 นิ้ว นำไปป็นงด้วยหม้อนั่งถุงทุกทุงเป็นเวลา 3 ชั่วโมงนับจากน้ำเดือด ก็จะไว้จนเย็นจึงสามารถต่อเชือดลงไปได้

2. การต่อเชือหेचจากข้าวฟ้างลงในก้อนเชือ

ทำการปฏิบัติในตู้เขี่ยเชือ โดยใช้ลวดแข็งๆ ที่ผ่านการลอกไฟฟ้าเชือแล้วสอดเข้าไปในขวดแมล็ดข้าวฟ้าง ตีเมล็ดข้าวฟ้างให้ววน แล้วเทเชือหेचที่เจริญบนแมล็ดข้าวฟ้างลงในถุงก้อนเชือ โดยใส่เชือหेचจากแมล็ดข้าวฟ้างประมาณ 10 – 20 เมล็ดต่อหนึ่งถุงก้อนเชือ นำไปบ่มไว้ 7-10 วัน เชือหेचฟ้างจะเริ่ยบเต็มถุงก้อนเชือ

2.7 การเพาะเห็ดฟางแบบกองสูง

1. มัดและตัดฟางให้แต่ละห่ออนมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10-12 นิ้ว มีความยาว 40 เซนติเมตร

2. แห่ฟางทิ้งไว้ประมาณหนึ่งคืนเพื่อให้ฟางดูดซึมน้ำเข้าไปเต็มที่

3. นำฟางนาเรียงในบล็อกขนาด 40×75 เซนติเมตร แบบฟางออกจากมัค หนึ่งชั้นเรียงได้สามมัค โดยเชือเห็ดที่ผสมกับแป้งข้าวเจ้า(แป้งข้าวเจ้า 40 กรัมต่อหัวเห็ดฟาง 300 กรัม) ลงไปบริเวณขอบแปลง โดยโดยเป็นถาวรๆ ใช้เชือเห็ดประมาณ 50 กรัมต่อหนึ่งชั้นฟาง

4. ทำชั้นที่สองต่อโดยนำฟางมาเรียงทับชั้นที่หนึ่ง ให้มีความหนาของชั้นเท่าเดิม แล้วโดยเชือเห็ดลงไปคล้ายกับชั้นแรก ทำเช่นนี้ประมาณ 5-6 ชั้น

5. รดน้ำให้ทั่วแปลงแล้วคุณด้วยผ้าพลาสติก ทิ้งไว้ 7-10 วัน เห็ดฟางจะเริ่มออกดอก การบันทึกข้อมูล

1. น้ำหนักแห้งของเส้นใย (กรัม)
2. ลักษณะการเจริญเติบโตของเส้นใยในอาหารวุ้น โดยดูว่ามีการเจริญเร็วหรือไม่
3. ความผิดปกติของเส้นใย โดยเส้นใยปกติเมื่อเลี้ยงในอาหารวุ้นประมาณ 2 อาทิตย์จะมีคลามมิโดสปอร์เกิดขึ้น
4. ผลผลิตของเห็ดฟางในแต่ละ sub culture
5. ลักษณะทางด้านคุณภาพของดอกเห็ด

การทดลองที่ 3 การเปรียบเทียบการเจริญของเส้นใยพันธุ์ V1 และ V6

ใช้เส้นใยพันธุ์ V1 และ V6 ซึ่งเป็นพันธุ์มาตรฐานจากกรมวิชาการเกษตร โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ มี 2 กรรมวิธี คือเส้นใยพันธุ์ V1 และ V6 มี 6 บล็อก แต่ละบล็อกแตกต่างกันที่การเตรียมอาหารเหลว นำเส้นใยทั้งสองพันธุ์เลี้ยงในอาหารเหลวที่อุณหภูมิ 27 ± 2 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 20 วัน เมื่อครบกำหนด นำเส้นใยเห็ดมากรอง แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วจึงนำໄปซั่งหาน้ำหนักของเส้นใย เพื่อเปรียบเทียบการเจริญของเส้นใยทั้ง 2 พันธุ์หลังจากนั้นนำมาเพาะให้กิດออกเห็ดเพื่อเปรียบเทียบผลผลิต

อุปกรณ์และวิธีการ

เหมือนการทดลองที่ 2

การบันทึกข้อมูล

1. น้ำหนักแห้งของเส้นใย (กรัม)
2. ลักษณะการเจริญเติบโตของเส้นใย
3. ผลผลิตและคุณภาพของดอกเห็ด

การทดลองที่ 4 การแยกและคัดเลือกสปอร์ของเส้นใย

นำตอคหึ่ดฟางพันธุ์ V1 และ V6 มาดักสปอร์ แล้วนำสปอร์ที่ได้ไปเจือจางและนำไปเลี้ยงในอาหารวุ้นสูตร PDA เพื่อให้ได้สายพันธุ์ที่เป็นโนโนคาริอ่อน หลังจากนั้นนำไปเลี้ยงในขวดแบนที่มีอาหารวุ้นอยู่ วัครัตน์ของการเจริญเติบโตและแบ่งการเจริญออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่เส้นใยเจริญเร็ว เจริญปานกลาง และเจริญช้า คัดเลือกตัวแทนกลุ่มที่เส้นใยเจริญเร็ว และเจริญช้าอย่างละ 4 สายพันธุ์ ศึกษาคุณภาพของเส้นใยเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบพันธุ์ต่อไป

อุปกรณ์

เหมือนการทดลองที่ 1

วิธีการ

4.1 การเตรียมเส้นไขนิวเคลียสเดี่ยว (Monokaryon)

1. การเก็บสปอร์

นำตอคหึ่ดฟางพันธุ์ V1 และ V6 มาทำความสะอาด โดยเช็ดด้วยแอลกอฮอล์มาเชือ 70% เช็ดให้ทั่วตอคหึ่ด วางตอคหึ่ดลงในจานเลี้ยงเชื้อ (petridish) ขนาด 15×14.5 เซนติเมตร โดยมีกระดาษชีนเล็กๆ เป็นรูปวงกลมกระจายอยู่ในจาน ซึ่งจานเลี้ยงเชื้อและกระดาษนั้นต้องผ่านการนึ่งมาเชือแล้ว ใช้มีกเกอร์บนด้านหนึ่งลิตรครอบตอคหึ่ดไว้และให้มีการระบายอากาศเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ความชื้นมากเกินไป ทิ้งไว้ประมาณ 24 ชั่วโมง สปอร์ที่คัดจะตกลงสู่กระดาษชีนเล็กๆ นั้น โดยเหตุที่สองพันธุ์จะปฏิบัติแยกจากกัน (ภาพที่ 2)

ภาพ 2 การดักสปอร์ของเห็ดฟาง

2. การเพาะสปอร์ต

ใช้ขั้นเป็นไฟไหร่อน จิ้งลงไปบนกระดาษที่มีสปอร์ตอยู่ ใส่กระดาษลงไว้ในหลอดทดลองที่มีน้ำกลันที่ผ่านการซ่าเรือแล้ว 10 มิลลิลิตร ใส่ 1-2 ชิ้น เบ่าให้สปอร์ตหลุดจากกระดาษ กระจายทั่วไปในน้ำ ใช้ปลายเพื่อเชือแบบห่วง หรือloop จุ่มลงในหลอดที่มีน้ำละลายสปอร์ตอยู่ น้ำละลายสปอร์ตจะติดที่ปลายหูป จากนั้นนำปลายหูปลากไปมาบนอาหารร่วนที่เตรียมไว้ในหลอดทดลอง ซึ่งทั้งหมดนี้ทำในสภาพป้องกันเชื้อ

3. การแยกเส้น ไข่ทั้งอกจากสปอร์ตมาเดี่ยง

หลังจากทั้งไว้ประมาณ 6-7 วัน สปอร์ตจะเริ่มงอก นำสปอร์ตทั้งอกมาเดี่ยงในหลอดทดลองที่มีอาหารร่วนอยู่ แล้วนำไปเลี้ยงในภาชนะควบคุมรุ่ 375 มิลลิลิตร โดยจะนับถึงวันที่ 5 นับจากวันเดี่ยงเชื้อ

4. การวัดและการจำแนกการเจริญเติบโตของเส้นไข่

วัดการเจริญของเส้นไข่ในแต่ละวัน โดยวัด 4 จุด แล้วมาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละจุด จากนั้นจึงนำมาหาค่าเฉลี่ยของการเจริญ และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยคิดคำนวณแยกเห็ดทั้งสองพันธุ์ออกจากกัน ซึ่งสามารถแบ่งการเจริญของเส้นไข่ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ “1” คือเส้นไข่เจริญเร็ว “2” คือเส้นไข่เจริญปานกลาง และ “3” คือเส้นไข่เจริญช้า

4.2 การคัดเลือกเส้นไข่เพื่อใช้ในการทดสอบพันธุ์

คัดเลือกตัวแทนกลุ่มที่เส้นไข่เจริญเร็วโดยคัดเส้นไข่ที่เจริญเร็วที่สุด 4 สายพันธุ์ของพันธุ์ V1 และ 4 สายพันธุ์ของพันธุ์ V6 พร้อมทั้งคัดเส้นไข่ที่เจริญช้าที่สุด 4 สายพันธุ์ของพันธุ์ V1 และ 4 สายพันธุ์ของพันธุ์ V6 เพื่อใช้ในการทดสอบพันธุ์ต่อไป

การทดลองที่ 5 ศึกษาลักษณะแอนเนาไซด์ในเส้นไข่เพื่อโดยใช้เทคนิคทางอิเล็กโทรโฟรีซิสเพื่อใช้เป็นหลักในการคัดเลือกหาลักษณะเด่นเพื่อใช้ในการผลิตถุงทดสอบจากสปอร์ตเดียวของพันธุ์ V1 และ V6

วัสดุอุปกรณ์

- ตัวอย่างเส้นไข่เห็ดฟาง 34 สายพันธุ์ ได้แก่พันธุ์ V1, V6, พันธุ์การค้า(จักรพันธุ์), สปอร์ตเดียวของพันธุ์ V1 จำนวน 7 สายพันธุ์, สปอร์ตเดียวของพันธุ์ V6 จำนวน 6 สายพันธุ์ และ ถุงทดสอบ 18 สายพันธุ์
- เครื่องซั่งอย่างละเอียด
- เครื่องวัดความเป็นกรดเป็นด่าง (pH meter)
- เครื่องหมุนแห่ยิงตัวอย่าง (centrifuge)

5. โกร่งบด
6. eppendorf tube ขนาด 1.5 มิลลิลิตร
7. ชุดสำหรับทำอิเล็กโทร โพร์ซิสแบบ slab gel
8. เครื่องจ่ายกระแสไฟ
9. เครื่องทำความเย็น (cooling unit)
10. ตู้แข็งที่อุณหภูมิ 4 และ -20 องศาเซลเซียส
11. ถุงมือ
12. เครื่องแก้วค่างๆ
13. กระดาษกรอง
14. extraction buffer
15. ส่วนประกอบของเจล
16. electrode buffer
17. ตีข้อม
18. marker

วิธีการเตรียมสารเคมีในข้อ 14-18 แสดงไว้ในภาคผนวก ก

วิธีการ

1. การเตรียมตัวอย่างพืช

นำเส้นใยเห็ดที่เลี้ยงในอาหารเหลวเป็นเวลา 20 วัน มาซั่งน้ำหนัก 3 กรัม แล้วเก็บไว้ในตู้แข็งที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส หลังจากนั้นนำมายัดในโกร่งพร้อมกับเติม extraction buffer 5 มิลลิลิตร นำไปแยกส่วนด้วยเครื่องหั่นหุ่นเหวี่ยงด้วยความเร็ว 10,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที

ดูด supernatant ที่ได้เก็บไว้ในหลอด eppendorf แล้วเก็บไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เมื่อจะทำการวิเคราะห์จีโนม supernatant 90% กับ marker 10% ทยาให้เข้ากัน

2. การเตรียมเจล

ประกอบชุดอิเล็กโทร โพร์ซิส ไส่ running gel ที่เตรียมไว้สูงประมาณ 12 เซนติเมตร แล้วใส่น้ำกลั่นเพื่อทำให้ผิวน้ำของเจลเรียบ ทึ่งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมง เพื่อรอให้เจลเกิด polymerization แล้วใส่ stacking gel พร้อมกับ comb ทึ่งไว้ประมาณ 30 นาที เพื่อรอให้เจลเกิด polymerization อีกครั้ง จึงนำ comb ออก แล้วล้างผิวน้ำเจลด้วยน้ำกลั่น

3. การประกอบชุดอิเล็กโทร โพร์ซิส

ประกอบชุดอิเล็กโทร โพร์ซิส โดยเติม electrode buffer ลงใน chamber (ภาพที่ 3)

4. การหยดตัวอย่าง

หยดตัวอย่างลงบนเจลแต่ละช่อง ช่องละหนึ่งตัวอย่าง จำนวน 70 ไมโครลิตร ระวังอย่าให้ตัวอย่างฟูงกระจาย

5. การผ่านกระแสไฟฟ้า

ผ่านกระแสไฟฟ้า โดยควบคุมค่าความต่างศักย์ที่ 200 โวลต์ และควบคุมอุณหภูมิที่ 4 องศาเซลเซียส ตัวอย่างที่มี marker จะเคลื่อนที่ลงมาจนระดับของ marker อยู่ห่างจากขอบล่างของแผ่นเจลประมาณ 1 นิ้ว ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง จึงหยุดกระแสไฟฟ้าแล้วนำเจลออกจากชุดอิเล็กโทรforeชิส

6. การข้อมูล

นำแผ่นเจลไปประกบตู้น้ำเกิดสี โดยนำไปทำปฏิกิริยากับ substrate ของเอนไซม์แต่ละชนิด

ภาพ 3 การประกอบชุดอิเล็กโทรforeชิส

การบันทึกข้อมูล

บันทึกการแสดงออกของ ไอโซไซม์แต่ละชนิดของสายพันธุ์เห็ดที่ได้เป็นภาพถ่ายของແນบสี และวัดภาพ zymogram ของไอโซไซม์ดังกล่าว แสดงตำแหน่ง จำนวน และขนาดของແນบสี วัดค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ของແນบสี ตามสมการต่อไปนี้

$$\text{ค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ (rf) = } \frac{\text{ระยะทางการเคลื่อนที่ของແນบสี}}{\text{ระยะทางการเคลื่อนที่ของ marker}}$$

การทดลองที่ 6 ลักษณะทางพันธุกรรมของถูกผสมที่ได้จากสปอร์เดียว

คัดเอาไม่岡การอ่อน ที่ได้จากการเลี้ยงสปอร์เดียวที่มีลักษณะตามต้องการแล้วจับคู่ผสม
พันธุ์ นำถูกผสมทั้งหมดมาทดสอบลักษณะแบบเดอน ไชน์ เช่นเดียวกับการทดลองที่ 5

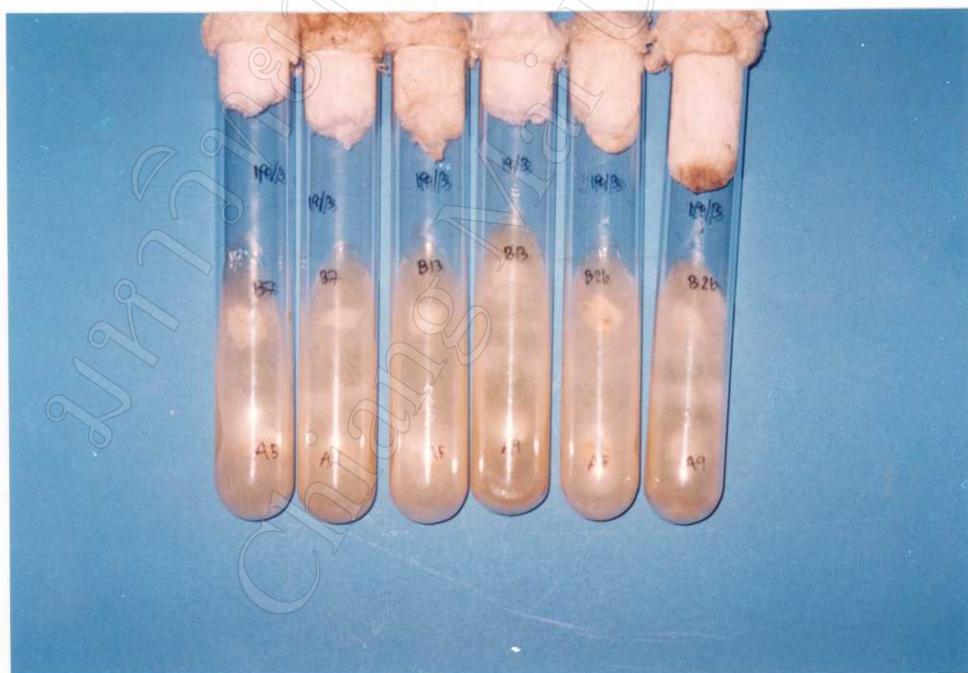
อุปกรณ์

เหมือนการทดลองที่ 4 และ 5

วิธีการ

1. การผสมพันธุ์

ผสมพันธุ์สปอร์เดียวของเห็ดฟางพันธุ์ V1 ทั้ง 8 สายพันธุ์ กับพันธุ์ V6 ทั้ง 8 สายพันธุ์ ได้
ถูกผสมทั้งหมด 64 คู่ โดยผสมในหลอดทดลองที่มีอาหารวุ้นพีดีโอ วางคู่ผสมห่างกันประมาณ 3
เซนติเมตร (ภาพที่ 4) จากนั้นประมาณ 5-7 วัน เส้นใยทั้งสองสายพันธุ์จะประสานกัน ตัดชิ้นส่วน
ตรงส่วนที่ประสานกันนึ่มalleige ในอาหารวุ้นใหม่ ประมาณ 7 วัน เส้นใยถูกผสมจะเจริญเติบโต

ภาพ 4 การผสมพันธุ์เห็ด

2. การคัดเลือกสูญเสีย

คัดเลือกสูญเสียทั้งหมด 64 คู่สูญ โดยดูจากการเกิด primodia คัดเอาเฉพาะตัวที่สามารถเกิด primodia ได้

3. การทำอิเล็ก tropho稚蟲

เหมือนการทดลองที่ 5

การทดลองที่ 7 ทดสอบผลผลิตของสูญเสียที่ได้จากการคัดเลือก

คัดสูญเสียที่ได้จากการทดลองที่ 6 มาทดสอบผลผลิต พร้อมทั้งหาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการทดลองที่ 6 โดยบันทึกข้อมูลเป็นหน้าหักสุดของดอกเห็ดฟาง และคุณภาพของดอกเห็ดฟาง

อุปกรณ์และวิธีการ

เหมือนการทดลองที่ 2 หัวข้อ 2.5 – 2.7

สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

- โรงปฏิบัติการเห็ดของภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ห้องปฏิบัติการภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ตั้งแต่ พฤศจิกายน 2541 – กุมภาพันธ์ 2543